

Rádiem řízený kluzák na motor 1 až 2 cm³

LOTOS

Konstrukce: Jan Horák, Brandýs nad Labem

Před léty vyšel v řadě plánků Modelář plánek na hydroglizér Vodouš. První i druhé vydání bylo v krátkém čase vyprodáno, což svědčí o oblíbě modelů tohoto typu. Je to pochopitelné: Motor s vrtulí se spouští snáze než se setrvačníkem, není ho třeba chladit vodou, nehrozí poškození lodního šroubu. Lotos je model pro rekreační pojezdění. RC soupravou můžeme ovládat jen kormidlo, nebo kormidlo a motor. Lotos však může jezdit i jako volný; i v tom případě postačí motor o zdvihovém objemu 1 cm³.

Materiál použitý k stavbě je běžně k dostání v modelářských prodejnách. Menší odchylky, na příklad v tloušťce překližky či v průřezu lišt, nevadí, jestliže se jím přizpůsobí rozměry (výřezy atp.) ostatních dílů.

K STAVBĚ (neoznačené míry jsou v milimetrech):

Model je klasické konstrukce ze žeber, lišt a překližky. Aby naše snaha byla korunována úspěchem, musíme pracovat co nejvíce.

Trup stavíme na pracovní desce dnem nahoru. Za pracovní desku nám poslouží rovná a nezkroucené prkénko z měkkého dřeva o rozměrech nejméně 600×100, tlusté přibližně 20. Do středu pracovní desky narýsueme rovnou čáru, která představuje osu trupu; na ní odměříme rozteče žeber a v těchto bodech narýsueme na osu kolmice.

Přes uhlíkový papír překreslíme na překližku tl. 4 (postačí i kvalitní truhlářská) žebrá **1** až **7**, příd' **8**, pylon **9** (2 kusy) a lože motoru **10**. Všechny díly přesně výřežeme luppenkovou pilkou, zárezы začistíme ostrým nožem a díly obrousíme brusným papírem. Palubní nosníky z lišt o průřezu 5×5 nejdříve nad plamenem (líc nebo svíčka) ohneme podle půdorysu na výkresu. Ohnute lišty upevníme na pracovní desku tak, aby se nemohly pohybovat: Postačí zapichnot z obou stran lišty do desky několik špendlíků (mimo rozteče žeber) a přitlačit lištu k desce jejich ohnutím. Lišty musejí být přesně souosé! Mezi upevněné lišty zasadíme a zapevníme žebrá. Sklon žebrá **7** zajistíme šablounou, výříznou z odřezku překližky. Spoje podložíme kousky papíru nebo PE fólie, aby se kostra nepřilepila k desce. Do žeber zasadíme a zapevníme kylouvu lištu o průřezu 3×10, palubní a otorové lišty o průřezu 3×5. Ve výřezech žeber je zajistíme režnou nití nebo tenkými špendlíky, které po ztvrdnutí lepidla odstraníme. K žebru **1** připevníme příd' **8**. Prostor příd' vylepíme zbytky balsy nebo jiného měkkého dřeva. Vzadu připevníme výztuhu **11** z měkkého dřeva pro hřídel kormidla a lištu o průřezu 3×5 pro upevnění pylonu **9**. Po vytvrzení lepidla obrousíme spodní část trupu brusným papírem, přilepeným na rovné podložce.

Trup potáhneme překližkou tl. 1. Abychom měli

co nejmenší odpad, pořídíme si z balicího papíru šablony bočnice a poloviny dna: papír položíme na dno a prstem přejedeme po vnějších hranačích otorové lišty, kylouvé lišty a žeber **1**, **7**. Šablony vystříhneme s malým přídavkem na začítění. Dno (2 poloviny) a bočnice (2 kusy) obkreslíme na překližku a výřízneme nebo vystříhneme. Potah ke kostě lepíme Epoxy 1200. Nejdříve potáhneme dno: Obě poloviny k páteři i žebrům přišpendlíme, k otorovým lištám je přichytíme pérovými kolíky na rádio. Po zaschnutí lepidla špendlíky odstraníme, přečnívající překližku odřízneme ostrým nožem, model sejmeme s pracovní desky, obrousíme boční strany a stejným způsobem připevníme potah bočnic. Vnitřek trupu vylakujeme dvakrát epoxidem, částečně rozředěným nitrobarvou. Stejným způsobem vytvoříme i vnitřní stranu paluby. V zadní části paluby výřízneme zářezy pro pylony **9**, které spojené s motorovým ložem **10** zapevníme do trupu. Výzev v loži upravíme podle použitého motoru. Palubu připevníme epoxidem k trupu.

Otvor v palubě (kokpit) olemujeme lištu o průřezu 3×10, kterou necháme přesahovat nad palubu 5 mm. Po uschnutí lepidla odřízneme střední části žeber **4** a **5**, čímž vznikne dostatečně velký prostor pro uložení přijímače, serv a zdroje. Snažíme se je umístit co nejvíce dozadu a dobré je upevníme k podlážce **21**.

Kryt kokpitu **13** slepíme z lišt o průřezu 3×5, překližky tl. 1 a výztuhou o průřezu 3×10. Na kryt připevníme pilota **15**, zhotoveného ze zbytků balsy nebo polystyrenu, a přístrojovou desku s volantem **16**. Prostor kabiny patřičně nabarvíme. Překryt kabiny **14** na prototypu byl dříve u nás vyráběný vylísek pro letecké modeláře. Kdo má zkušenosť s lisováním, může si ho zhotovit sám. Vylisovaný překryt připevníme na kryt kokpitu a zajistíme připevněním olemování **17**, výříznutého z překližky tl. 1. Překryt je také možné vyrobít z pěnového polystyrenu, polepit papírem a nabarvit. Další možnost je výříznout z organického skla tl. 1 až 1,5 štítek **14A** a dvě bočnice **14B** (nakreslené na výkresu), slepit, připevnit na kryt a olemovat lištu o průřezu 3×5. V zadní části krytu **13** výřízneme otvor pro vypínací **24**. K upevnění krytu k palubě slouží tři vruty do dřeva s půlkulatou hlavou 2×10 mm.

Peruť kormidla **12** slepíme ze tří vrstev překližky. V střední vrstvě tl. 2 předtím výřízneme zářez, do nějž zapevníme hřídel kormidla z ocelového drátu o Ø 2 (drát do jízdního kola). Vnější vrstvy jsou z překližky tl. 1. Slepenu perut obrousíme do souměrného profilu podle přerušované čáry na výkresu. Palivovou nádrž **20** spájíme z mosazného nebo konzervového plechu tl. 0,3. Měděně nebo mosazně palivové trubky o Ø 3/2 pájíme do otvorů v nádrži rovněž címem. Pro hřídel kormidla vytváříme do zadní části trupu otvor, do nějž zapevníme

trubku – ložisko hřídele kormidla. Po zasunutí hřídele do trubky upevníme na jeho volný konec páku ovládání.

Povrchová úprava. Trup natřeme základní syntetickou barvou a po zaschnutí vytmelíme brusným tělem. Vybraný povrch natřeme znovu základní barvou pro venkovní náčer, nejlépe bílou, a znovu jemně přebroušíme. Vrchní náčer sestává z dvou vrstev syntetického emailu světlých odstínů, alespoň ve dvou barvách.

Po dokonalem zaschnutí posledního náčeru model dokončíme. Na motorové lože **10** upevníme motor **18** čtyřmí šrouby M3×15 s půlkulatou hlavou a vždy dvěma maticemi. Palivovou nádrž **20** upevníme rovněž dvěma šrouby s maticemi. Motor s nádrží propojíme hadičkou z plastické hmoty. Vrtule o Ø 180 by měla mít stoupání 100 až 110.

V přední části trupu do předem vytváraného otvoru zapevníme pevnou část antény **25** z ocelového (pružinového) drátu o Ø 0,8 a délce 500, vydřou antény od přijímače protáhneme druhým otvorem v palubě a vodič připevníme k pevné části antény. Na odkládání modelu zhotovíme stojánek z dílů **22**, **23** z překližky tl. 4 a zbytku lišt.

Zajíždění. Dříve, než model vypustíme na vodu, přesvědčíme se, jestli je trup vodotěsný. Dále vyzkoušíme funkci RC soupravy za chodu motoru, a to i s modelem položeným na vodu. Pro jezdění s Lotosem je vhodný větší rybník nebo dostatečně široká, klidná řeka. V každém případě musí být hladina prosta vodních rostlin a plovoucích nečistot.

HLAVNÍ MATERIÁL (MÍRY V MM)

Lišta tl. 1000, 3×5–5 ks; 3×10–2 ks; 5×5–2 ks
Překližka tl. 1 – 600×600; tl. 4 – 300×600
Ocelový drát Ø 0,8 – dl. 500; Ø 2 až 2,5 – dl. 100
Výlisek kabiny 1 ks
Malá souprava ChS Epoxy 1200
Brusný papír jemný – 1 arch, hrubší – 1 arch
Základní barva syntetická 100 g, syntetický email
venkovní (2 odstíny) 100+100 g
Šroub M3×14 (15) – 6 ks; matice M3 – 10 ks, vrut
3×12 – 5 ks
Motor 1 až 2 cm³
Konzervový plech tl. 0,3 – 100×100
Mosazná trubka Ø3/2 – dl. 100

Výkres modelu obdržíte, poukážete-li čitelně vyplňeno poštovní poukázku typu C 22 K na adresu: Redakce Modelář, Jungmannova 24, 113 66 Praha 1. Do zprávy pro přjemce napište čitelně název modelu „Lotos“ a znovu svou úplnou adresu. Výkres vám zašleme do 20 dnů po obdržení poukázané částky.

a Orbis Pictus Jihlava. Prior o.d. Jihlava, firma Stoh Jindřichův Hradec a další. Hlavní cenou v soutěži jednotlivců je broušený skleněný pohár. V soutěži družstev je obdobný pohár sice putovní, nicméně členové vítězného družstva obdrží jeho menší repliku.

Seriál už je sice v běhu, ale pro ty, kteří se chtějí zúčastnit alespoň zbyvajících soutěží, uveřejňujeme jejich termíny: 24. dubna Náměstí nad Oslavou; 15. května Třešť (ing. Boček, tel. 066/915 435); 22. května Nová Včelnice (ing. Velek, Na hliněnce 461, tel. 941 31); 12. června Dačice (p. Staněk, tel. 8610/2453); 9. října Jihlava (ODDM Jihlava, Křížová ulice, p. Tengler, tel. 066/235 21).

Pohár Vysočiny

V Okresním domě dětí a mládeže v Jihlavě vznikla v minulém roce myšlenka uspořádat v oblasti Vysočiny seriál soutěží lodních modelářů. V říjnu se v Jihlavě sešli zástupci klubů lodních modelářů z Dačic, Náměstí nad Oslavou, Nové Včelnice, Třeště a Jihlavy, aby stanovili konkrétní podmínky: Poháru Vysočiny, jak byl seriál nazývan, se mohou zúčastnit žáci základních škol; členství v některém z pořádajících klubů není podmínkou. Jde o soutěž v kategorii EX-500, hodnotit se budou nejen jednotlivci, ale i tříčlenná družstva, jejichž složení se může obměňovat. Seriál sestává z pěti soutěží. Do celkového hodnocení se započí-

távají každému soutěžícímu čtyři nejlepší výsledky. Pro konečné pořadí je rozhodující součet bodů. Výsledek družstva v každé soutěži je dán součtem bodů dosažených jeho členy; každému se škrtá nejhorší jízda. Celkový výsledek družstva je pak součtem výsledků ze všech jednotlivých závodů. Klub může přihlásit v každé soutěži více družstev, ale v celém seriálu je hodnoceno vždy jen nejlepší družstvo klubu.

Že je takový seriál nákladnou akcí, ví dnes snad už každý. Na tom, že se může uskutečnit – a že dokonce nejsou vybírány vklady – mají zásluhu ochotní sponzori, především Sklárny Bohemia Jihlava, dále Komerční banka Jihlava, PVT a.s. divize Jihlava, KIRO s.r.o. Jihlava, Modelcentrum Kosatka Jihlava, Bateria Slaný, Knihkupectví Otava